

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Christendommens Sandhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 238. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1826_444_2-txt-shoot-idm4508.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Disse Skriftens Ord, om det mageløse Vidnesbyrd Troen baade haver og giver paa Jorden, svæve da her kun for mig som et levende Stjerne-Billede, jeg troer, kan gjøre mine christelige Læsere samme Tjeneste, som Det gjør mig, ved ikke blot at vise mig Veien, men virkelig veilede mig: holde paa mig, naar jeg snubler, kalde mig tilbage, naar jeg forvildes fra Sporet, og oplive mig, naar jeg udmattes. Saaledes har jeg i alle mine Præste-Dage baade betragtet og fundet det i Bibelen beskrevne Guds Ord, og i denne Mening har jeg prist det, som den store prophetiske Nat-Lampe, der vandrer for christelige Bibel-Læsere, som Ild-Støtten for Israels Børn, paa Veien til det forjættede Land, men jeg vidste ei at gjøre mig det selv, derfor ei heller mine Læsere tydeligt, og kunde da, naar man sagde, jeg tog Bogstaven for Aanden, kun med en aandelig Protest bevise, det var ikke sandt. Saaledes, har jeg fundet, det gik ogsaa Morten Luther, og jeg tænkte derfor længe, det maatte nødvendig saa være, fordi Aand og Bogstav var i Skriften sammensmeltede, og maatte prises under Eet, skjøndt det var tungt, at de fleste Skrift-Kloge, der holdt sig til Bogstaven, tog ikke Aanden med; men jeg har nu opdaget, det var en Mis-Forstand; thi ikke i Skriften, men kun hos de hellige Skribenter var Aand og Bogstav dunkelt sammenføjede i Ordet, og kun hos troende Bibel-Læsere, og da især hos de Skrift-Kloge iblandt dem, stræbe de efterhaanden at sammensmelte, i det forklarede Ord, hvad dog paa Jorden ei fuldelig kan skee, men giver sig kun i det præstelige Vidnesbyrd om Begges Grund-Eenhed 239prophetisk tilkjende, ikke som Resultatet af en fuldendt Skrift-Granskning, men som en Vished i Troen, der ved Bibel-Læsningens Frugter daglig stadfæstes. Kirkelig udgjør dette Vidnesbyrd om Ordets Aabenbarelse i Skrift, og Skriftens deraf flydende Aandelighed, eller om Grund-Eenheden af Skriften og det Troens Ord, vi prædike, kirkelig udgjør det Eet med Vidnesbyrdet saavel om Troens Ægthed som om Dens Sandhed, men videnskabelig maae disse Vidnesbyrd nødvendig adskilles, naar Sagen ikke, ved hvad der kalder sig Forklaring, skal fordunkles, istedenfor at oplyses, og ved at unklade denne Skilsmisse, har jeg feilet med Luther, skjøndt jeg ligesaa lidt som han enten har taget Bogstaven for Aanden, eller bundet mig til Bogstaven i den Betydning, kun en aandløs Skolastik, Ingen meer forhadt end Luther, under Raab paa ham udklækkede. Ei maae vi, som nu leve, heller Andet vente, end at vildt Sværmeri, der altid kæmper med tom Spidsfindighed om Riget og Magten og Æren i Aandens jordiske Verden, ei Andet vente, end at Det vil misbruge Skilsmissen vi gjør, som Skolastiken misbrugde Sammenblandingen; men den troende Menighed, om hvis Tarv det gjælder, og som ved Sammenblandingen nedsank og hensov i Tvivlraadighed, vil ved Skilsmissen vaagne, ja, opstaae af Døde, og lade Christus lyse for sig medens de troende Skrift-Kloge daglig kige dybere i Ordets dunkle Speil, som Skriften er, og fristes da sikkerlig ikke til at ophøje sig over den, eller finde de Lovtaler for store, som Aanden har givet den, skjøndt de nødvendig maae finde dem latterlige, som Aandløsheden holdt, da den forgudede en Bog, der, som Bogstav-Skrift, unægtelig er et Værk af Menneske-Hænder, og det ei blot af de hellige Skribenters, men ogsaa af Efter-Skrivernes, saa Dens Beskaffenhed er et videnskabeligt Spørgsmaal, Kirken kan 240og skal rolig overlade Skolen, uden derfor at vakle i sin Tro om Skriften, for hvis Rigtighed Aanden borger, ei blot med Troes-Bekjendelsen, men især med Livet og Kraften, som følger det med Skriften enige Ord paa Præste-Tungen, som driver alle troende Hørere til, saavidt mueligt, at vorde Bibel-Læsere, og som indstrømmer i de Troende med hvert Bibel-Ord, de levende tilegne sig.